

[Skatteministeren]

enig i, og derfor kan jeg ikke gå ind for forslaget.

Så nævnes det i øvrigt i bemærkningerne, at investeringsfondshenlæggelserne anvendes til skattetækning i forbindelse med loven om skattefri virksomhedsomdannelse, og hvis der under udvalgsarbejdet viser sig flertal for det, vil Socialdemokratiet ifølge bemærkningerne fremsætte forslag, der begrænser adgangen til at overføre investeringsfondshenlæggelser i forbindelse med virksomhedsomdannelse.

Et sådant forslag har jo tidligere været fremsat af Socialistisk Folkeparti. Regeringen kunne dengang ikke gå ind for forslaget. Muligheden for at overføre investeringsfondshenlæggelser er et naturligt led i reglerne om virksomhedsomdannelse. Det er heller ikke videre sandsynligt, at en skattepligtig blot for at få anvendt sine investeringsfondshenlæggelser vil se en fordel i at omdanne sin virksomhed til et selskab med en heraf følgende beskatning ved en senere afhændelse af aktierne eller aktiverne i virksomheden, og derfor ser regeringen fortsat ingen grund til at ændre virksomhedsomdannelsesloven, sådan som det er anført i bemærkningerne til Socialdemokratiets lovforslag.

Erling Christensen (S):

I Socialdemokratiet beklager vi, at det, der ligger i vores lovforslag her, ikke kom med i 1982. Som skatteministeren sagde, er det en del af det da fremsatte lovforslag, og det betød, at de liberale erhverv stadig kan henlægge til investeringsfonds.

Hovedargumentet dengang for at give de liberale erhverv mulighed for henlæggelse til investeringsfonds var, at det muliggjorde en udjævning af svingende indkomster over årene.

Vi mener i Socialdemokratiet, at den mulighed foreligger nu, efter at skattereformen er vedtaget. Virksomhedsskatteordningen giver mulighed for at udjævne de svingende indkomster over årene.

Vores argument for at fremsætte dette lovforslag – det var skatteministeren også inde på fremgår af vores bemærkninger til forslaget – kan opdeles i tre punkter, hvoraf ministeren særlig var inde på det første, nemlig at de generelle afskrivningsregler i forvejen er så gunstige, at de fuldt ud dækker de liberale erhvervs rimelige krav om fradrag for omkostninger, der har sammenhæng med de investeringer, der fo-

retages i forhold til deres primære virksomhed. For det andet, at de liberale erhvervs muligheder for at henlægge til investeringsfonds giver anledning til mildt sagt skattetækning og skatteundvigelse. Og for det tredje – og det kan vi jo så glæde os over – at stat og kommuner, hvis dette forslag bliver vedtaget, i de første 3–6 år efter vedtagelsen af lovforslaget efter vores mening vil få en provenuegevinst, som ligger på ca. 300 mio. kr.

Vi er klar over – og det var vel også lidt af problemet i 1982 – at der kan ligge et afgrænsningsproblem med hensyn til, hvilke liberale erhvervsgrupper der skal eller ikke skal medtages i den endelige lov. Den afgrænsning, som vi har brugt i vores forslag, stammer fra lovforslaget fra 1982.

Vi vil under det kommende udvalgsarbejde benytte lejligheden til at undersøge, om listen skal udvides til at omfatte flere grupper end de nævnte, f.eks. arkitekter og landinspektører.

Aagaard (KF):

Jeg skal indlede med at meddele, at vi fra konservativ side ikke kan støtte lovforslaget, og det er der flere begrundelser for.

Investeringsfondsloven er efter vores opfattelse fortsat med til at skaffe risikovillig kapital frem til erhvervslivet, et forhold, vi tillægger stor betydning ud fra den kendsgerning, at behovet fortsat er til stede.

Vi ønsker endvidere ikke at medvirke til, at vi i lovgivningsarbejdet skal trække skillelinjer mellem de forskellige erhverv, og slet ikke da jeg har forstået på Socialdemokratiet, at man i forbindelse med eksportpakken har stor forståelse for, at vort samfund i høj grad har brug for endnu mere dynamik og endnu bedre vilkår for at klare sig i den skærpede konkurrence med udlandet.

Socialdemokratiet anfører i bemærkningerne til sit lovforslag, at de liberale erhvervs muligheder for at henlægge til investeringsfonds giver anledning til skattetækning og skatteunddragelser, fordi det er umuligt for en advokat, læge eller tandlæge at anvende investeringsfondsmidlerne i sin virksomhed. Det er et synspunkt, vi absolut ikke deler. Tværtimod er det vor opfattelse, at netop inden for de liberale erhverv er situationen den, at man i disse år er inde i en omfattende omstillingsproces, sådan som ministeren også var inde på det. Den nye